

Petr Hájek: TŘI PROSTÉ OTÁZKY K NAŠÍ NEUVĚŘITELNÉ SOUČASNOSTI: JE TO REALITA? JAK TO, ŽE NÁM JDOU PO KRKU UŽ ZCELA NEZAKRYTĚ? A proč si to necháváme líbit? Šifra Z+H+O-K. Odpověď, kterou nelze publikovat. A přece je prostá jako... Kafka

- CZ24 News | 13. června 2022

ČESKO: PETR HÁJEK vidí v celém tom šílenství kolem nás nejen docela srozumitelné prvky utopie, ale především zárodek budoucnosti, která už nebude patřit jen fialovým lemurům německého protektorátu

Fialova vládní sestava z pěti koaličních stran budila od počátku jisté pochybnosti i v režimních médiích (která za ni zdarma dělala miliardovou předvolební kampaň). Stačilo pár měsíců její existence, a došlo k faktickému zhroucení hospodářství. Protože takový šok má v bezprostředním dopadu na většinu veřejnosti jistou prodlevu danou setrvačností dosavadní relativně stabilní situace (protože „Za Babiše bylo líp“), zdánlivě se nic neděje.

V pražských ulicích se objevil zatím jen nevelký průvod „velkých“ zemědělců, které chce Fiala v duchu gottwaldovského hesla „zničit jako třídu“. Smyslem je zabránit pouhé možnosti budoucí potravinové soběstačnosti ČR a pevně ji připoutat coby (formálně nevyhlášenou) „sedmnáctou spolkovou zemi“ k Berlínu. Z dosavadní německé montovny se tak má stát navíc skládka odpadků v podobě druhořadých potravin dovážených za „prvotřídní ceny“ (při druhořadých platech) do obnoveného protektorátu Böhmen und Mähren.

Však také při vzpomínkových tryznách za Lidice a Ležáky režimní média mluví o vrazích našich lidí jako o jakýchsi „nacistech“ – nikoli o Němcích. Jméno Hitler se objeví pouze v souvislosti s Vladimírem Putinem, prezidentem země, která nesla největší díl obětí, s nimiž Hitlerovo Německo porazila. A Pavel Bělobrádek (bývalý ministr a předseda lidovců – dnes opět vládní strany) jede v týchž dnech na sjezd Sudeťáků. V cynickém gestu výsměchu tam zazní i česká státní hymna Kde domov můj?, aby někdejší „domovina“ německých okupantů dala najevo, že ta otázka má opět fatální platnost, protože už nás opět mají v parátech, a přes Brusel se brzy vrátí. Ostatně právě o to Petr Fiala od počátku po převratu svým angažmá v revanšistických německých spolicích usiloval.

Tři otázky

Ta základní zní: Je to vůbec realita, nebo se nám to jen zdá (a až se probudíme, necháme tu noční můru odplynout do věčného zapomnění)? A pak podotázky: Opravdu je možné, aby v zemi vládla sestava pěti politických trpaslíků reprezentujících výraznou menšinu veřejnosti? Aby tento levičácký slepenec od první chvíle porušoval zákony (například neoprávněným ustavením pěti klubů ve sněmovně) a nakonec zaútočil i na ústavu (vláda a tajné služby dají příkaz k vypnutí svobodných médií) – a nic se nestalo? Jak patrně, možné to je. Právě to je znakem naší „snové“ reality.

Měli jsme za ta desetiletí od posledního převratu již různé šílené vlády. Všechny ovšem musely dosud (hůře či lépe) předstírat, že jim jde o prosperitu země a udržení demokratických principů (a některé to dokonce myslely vážně). Teprve tato vláda už vůbec nic nepředstírá: Jde vlastním občanům otevřeně po krku, cenzuruje, likviduje chatrné zbytky občanských svobod (svobodu slova pochopitelně na místě prvním). Ožebračuje celé obrovské skupiny občanů, kteří navzdory všemu ještě jakžtakž mohli přijatelně žít a nepadat bez své viny do neřešitelných dluhových pastí. Vyprodává poslední zbytky státní suverenity – a dělá to nikoli skrytě, ale přímo provokativně „nahlas“. Jednoduchá otázka zní: Proč?

A konečně třetí, z dvou prvních vyplývající: Jak to, že jim to zatím prochází? Čím to, že ulice nejsou již plné nějakého typu „žlutých vest“, které, v daleko větší zemi, než je ta naše, dokázaly alespoň trochu zbrzdit brutální zdražování pohonných hmot i architekta (prezidenta Macrona) tohoto pokusu zalepit díry ve státní kase (projedené, rozkradené a rozdané nadnárodním koncernům) na účet střední třídy – hlavního tvůrce národního bohatství? Jsme snad o tolik jiní? Je to zbabělost? Anebo dokonce – opět po gottwaldovsku – platí, že „teď, když máme, co jsme chtěli...“ (a proto je i Pavel Kohout, autor těchto budovatelských písní z padesátých let, opět oslavovaným režimním „umělcem“)?

Muselo to přijít

Ta „proměna“ je jak z pera Franze Kafky: Do reality vtrhne „nadrealita“. Žijeme jakoby pořád své životy, ale odehrává se v nich zlý sen. Nejme první, kdo zjistili, že Kafka ve své Proměně či Procesu nebánil, ale vlastně velmi přesně popisoval, co musí přijít. Jen trochu jinak (více zakódované a intelektuálněji) než jiní slavní autoři „dystopických vizí“, které v posledních desetiletích „zlidověly“:

Geniální Rus Jevgenij Zamjatin (román *My*) a jeho následovníci, Angličané Aldous Huxley (*Báječný nový svět*, v českém překladu jako *Konec civilizace*) a v současnosti nejcitovanější George Orwell (1984). Nikoli náhodou spolu o přesnost vize zániku dvoutisícileté křesťanské verze světa „soupeří“ ruský (sovětský) spisovatel s dvěma anglickými (britskými) – doplnění patrně nejpřesvědčivější „zprávou“ světově uznávaného pražského spisovatele. Právě na této lince probíhá také nejintenzivnější aktuální válka Západu proti Rusku (s naší vpravdě kafkovskou asistencí). Varovali nás, ale neslyšeli jsme to.

Na Západě to však mnozí věděli už dlouho před tím, než k nám Západ vtrhl skrze dlouho připravovaný pád sovětského bloku. Jen jsme tomu nevěřili, protože jsme to pokládali za komunistickou propagandu. A tak jsme naivně uvěřili propagandě Západu. Nesnil Kafka, ale my. Nejpozději od roku 1984, kdy demontáž dostala (Gorbačovem) rychlý spád, a před námi se otevřel (domnělý) báječný nový svět. V té době však byl už Západ v plném pochodu k nové verzi tyranie, do níž jsme byli „sametovým násilím“ pouze jako budoucí otroci „kooptování“.

Opustili jsme relativní bezpečí málo produktivní ale již unavené a vlastně docela pohodlné totality „reálného socialismu“, abychom vpadli rovnýma nohama do nastupující tyranie Nového světového řádu, globalismu a později Velkého resetu. Muselo to přijít. Ale bylo to tak zdrcující a překvapivé, že mnozí naši spoluobčané tomu dosud odmítají uvěřit – a dál sní o „svobodném a prosperujícím Západě“, k němuž jsme se přidali „sametovou revolucí“ pod vedením Václava Havla. A proto volili některou ze stran „pětky“.

Nezakecají se

A ta teď úřaduje oním přímo fantastickým způsobem. Vůbec se nezajímá o rozvrat hospodářství, naopak ho zesiluje. Přestože má nástroje k tomu, jak alespoň trochu zmírnit astronomický růst cen

energií (neprodávat naši levnou elektřinu přes německou burzu, uzavřít s Ruskem dvoustrannou dohodu o nákupu plynu jako řada jiných včetně Německa) a ulevit tak občanům a firmám – nedělá nic.

Zajímá se jen o další dozbrojení kyjevského režimu, ovládnutí všech tajných služeb – a změnu volebních pravidel. Dává to nějaký smysl? Právě že dává.

Tahle vláda sem nepřišla vládnout, ale převzít moc jako vyslanec bruselské věrchušky. Ministr vnitra Rakušan (STAN) intenzivně pracuje na zákonech, které legalizují likvidaci svobodných médií. I proto se Protiproud bude ještě dále „stěhovat“, aby na něj nedopadly ani „pazoury“ zahraničních spojenců Bruselu. Bude to další komplikace, další náklady, ale jiná cesta není. Víme, že se už nesmíme nechat zaskočit, jako když nás nedávno ilegálně „vypnuli“. Trestní oznámení a žaloby, které jsme již podali (a ještě podáme), mají smysl jen v právním státě – a tím současná ČR není. Ale děláme to z principiálních důvodů.

Pak už Rakušana zajímají jen volební pravidla. Vedle „korespondenčního hlasování“ (ještě se je nepodařilo prosadit jen díky obstrukcím odhodlané a statečné Okamurovy dvacetičlenné „hrstky“ ve sněmovně, ale to nakonec nebude stačit), má dojít i ke zkrácení volebních dnů ze dvou na jediný. Ovšem s tím, že bude umožněno „hlasování dopředu“ (ve středu), takže podvody, které se nyní prováděly relativně obtížně v zamčených a zapečetěných volebních místnostech, se nyní dokonale usnadní.

Vedle výměny prakticky všech šéfů tajných služeb (kromě zasloužilého agenta CIA Koudelky v roli ředitele BIS) se můžeme už prakticky s jistotou spolehnout, že volby budou o řád více zfalšované než doposud – a podvody nikdo nebude vyšetřovat – právě tak, jako ve Spojených státech (naš vzor). Tihle chlápci se prostě nezakecají.

Odpověď

Vypadá to tedy, že je vymalováno. Brutálně zchudneme – a staneme se zcela závislí na totalitním státu. To, co připravil covidismus a vakcinační diktatura, nyní pouze dokončí Fialova pětičlenná popravčí jednotka státu. Velký reset, stejně jako Green deal se brzy stanou realitou: Zmizí cenově dostupná auta (výraz individuální osobní svobody), nastoupí totální elektronická kontrola všech a každého, vezmou nám skutečné peníze – a místo nich dostaneme jen účet, na který stát kdykoli dosáhne.

Vize spisovatelů dystopických románů se tak nejen naplní, ale budou dalece překonány. Odpověď na tři otázky se proto zdá jednoduchá:

Je to realita, nebo zlý sen? Je to realita jako řemen.

Proč to Fiala a spol. už dělají naplno a neskrytě (ukrajinská zástěrka je směšná)? Protože mohou. Už není nikde dovolání, a jeho zbytky právě likvidují.

A proč to snášíme? Proč ještě nejsme v ulicích? Vypadá to, že první dvě odpovědi jsou i tou třetí. Jenže tak to není. Ono to prostě ještě na všechny naplno nedopadlo. Teprve až opravdu půjde do tuhého, něco se stane.

Něco, s čím Washington, Brusel ani Fialové všech odstínů nepočítají. Nikoli zničující jaderná válka – i když by si ji tihle zločinci jako „řešení“ neřešitelných problémů, do nichž Západ zavedli, docela přáli, a dělají pro to, co mohou.

To „něco“ je prosté – jako život sám. Nesmrtelná touha po svobodě a normálním životě. Ale jakou bude mít „to něco“ podobu?

To sem opravdu napsat nesmím. Kdybych mohl – a neriskoval, že mě okamžitě seberou – nebylo by, proč to psát. Protože by to znamenalo, že žijeme ve svobodě. Jedno je však jisté: Tenhle plán JIM opět nevyšel. A ONI to už tuší. Proto tak hystericky zvyšují kadenci útlaku.

Možná je taková odpověď pro někoho málo srozumitelná. Jako ten pražský spisovatel s česko německým jménem Franz Kafka a jeho Proměna.

Naštěstí ne pro všechny.

[ZDROJ](#)